

ВЪПРОСИ

Градската Библиотека Тукъ.

Брой 32

ВАРНА. 21 Май 1911.

Брашлянт.

Силата на демократическата партия.

„Държавната власт, ни е капралска пръчка, която е нужно да завладеем за да започнем; тя не е нищо повече, чуждо за съзнанието на народа, това или онова мнение на когото, за нея да е безразлично“.

И. Столаровъ.

„Нашите отчаяни противници сами се изобличават. Тъй си отпразни всичките си стръли против нас, като че ли само ние сме опозиция на правителството. Защо?“

„Прѣпорекъ“ бр. 98—911 г.

Грандиозният посрѣщаня, които народа устройва на г. Малинова—шефъ на едно туку що паднало правителство и недовѣрието, съ което народа посрѣщна поемането властта отъ сегашното коалиционно правителство, неможе да не наведе интересующия се отъ политическия въпрос къмъ два въпроса: 1) въ какво, собственно, се корени силата на демократическата партия и 2) защо е безсилна управляващата коалиция. На втория въпросъ, ние въ една по раншна своя статия („народнишко-прогресивната коалиция“) дадохме отговоръ, който се свеждаше до слѣдующето: народната партия, набирайки своитѣ привърженици, прѣимущественно отъ прѣдставителитѣ на хищническия, а не производителния елементъ който, както всѣкому е извѣстно, се чувства на най добръ при слабо развитие на производството и разбѣната, — народната партия съ своитѣ лихвари, прѣдприемачи, борсови спекуланти и пр. неможе да намбри у себе си достатъчно сили за една прогресивно-творческа работа. Прогресивно-либералната партия пъкъ, която се роди и разви въ зората на едно политическо суевѣрие, основа своя либерализъмъ върху немогнѣтъ — върху оная частъ отъ нашия народъ, у която правосъзнанието не отива по далече отъ пасивното съпротивление. Очевидно е, че неможе да се довѣри на една коалиция, която комбинираше въ себе си двѣ тѣй противоположни качества. Длъжимъ, сега, отговоръ и на първия въпросъ: „въ какво, собственно, се корени силата на демократическата партия.“

Демократическата партия ние наричаме оная група, която, въ стрѣмленіето си да прокара своитѣ политически идеи, се опира на свободно изразената воля на народнитѣ маси. Въ тази именъ „свободно изразена воля на народнитѣ маси“, се крие главната сила на демократическата партия — въ частностъ. Защото, взимайки въ съображение българскитѣ политически условия, въ свободно изразената воля на българския народъ, ние ще намбримъ волята на трудницата се негова частъ; на оная, — за която не е безразлично какъ държавата се управлява и на какъ това управление води.

Ступанското развитие въ една държава е възможно само при съществуването на правотъ редъ,

т. е. само тогастъ, когато не въ произвола, а въ закона се намира силата на управлението. По силата на собственитѣ си интереси, т. е. оная частъ отъ народа, която се занимава съ производство и разбѣна, първи стѣпватъ на почвата на правосъзнанието и, за това, тѣ съставляватъ главния елементъ на прогреса. Въ историтѣ на всички страни—изобщо и въ българската, макаръ и нова, история — въ частностъ, могатъ да се прѣведатъ хиляди примѣри, за да се подкрѣпи туку що истъкнатата мисълъ. Въ послѣдната освободителна война, напримеръ, до като българскитѣ селяни и еснафи дѣятелно подпомагаха руситѣ, защото имаха интересъ да се прѣмахне турския режимъ на произвола, българскитѣ чорбаджии се цадуваха по конатитѣ съ турскитѣ аги и прѣдателя ствуваха. Малко по късно, съединението намбри своя най върлъ противникъ пакъ у синоветѣ на тия чорбаджии, които, съ своя махзаръ, не се посвѣниха да искатъ окдацията на южна България отъ турцитѣ. Като най новъ примѣръ, може да ни послужи послѣдното управление на демократическата партия. До като българския производител и търговецъ дѣятелно поддържаха демократическото правителство, даже прѣдъ прага на митническата война съ Турция, народницитѣ, прѣвъ цѣлото управление на демократическата партия, останаха негови най върли противници. Причината се корени въ факта, че народнишкитѣ тузови, съ стабилзиране на ступанския животъ на страната, чрѣвъ прѣдприетитѣ отъ демократическото правителство реформи, виждаха че се прѣмахватъ главнитѣ условия за реализиране на „добри печалби“.

Сега, когато подѣжи да се измѣни конетитуцията, оная, които, при създаването ѝ, говорѣха за „умеренъ консерватизъмъ“ и на които дѣдо Славейковъ добръ забѣлѣза че „свободата не е комка да я раздаватъ по лжичка“, оная, които тогава намбриха отпоръ у създателитѣ на днешната демократическа партия, днесъ немогнѣтъ да не глѣдатъ на насъ като на естествени свои противници, защото знаятъ, че съ насъ е волята на народа, волята на неговата най жизнеспособна частъ. Вѣрвайки въ тази воля, черпайки силата си отъ нея, демократическата партия създаде тайнитѣ стапчки и пликветѣ, за да прѣдпази свободното ѝ проявление отъ онова малтретиране, на което бѣ подложена по рано. Въ миналото тази воля — по малко правосъзнателна, погребана консервативната партия; днесъ ти готви сжщия ударъ на народната.

Прѣстѣпленията на коалицията.

Въ статията подъ горното заглавие в. „Камбана“ изброява прѣстѣпленията на управляващата коалиция, които споредъ в. „Земледѣлческо Знаме“ е извършила само въ

два мѣсеца, откато е на властъ, какво ще може да извърши, ако остане по за дълго всѣки може да си прѣдстави, като съпостави миналото на тия двѣ партии съ настоящето, което въ 30 точки, съ малки съкращения, е слѣдното:

1. Смѣня чиновническата армия и настѣпва по незаконенъ пътъ доказани прѣстѣпници за чиновници.
2. Смѣня чрѣвъ насилие много общински съвѣти, за да постави общинитѣ въ рѣцѣтъ на катили.
3. Насилва опозиционнитѣ общ. съвѣтници, да се обявятъ за правителствени партизани.
4. Насилва опозиц. съвѣтници да избиратъ за кметове и помощници правителствени послушници.
5. Гдѣто ставатъ общ. избори — праща стражари да влияятъ на резултата.
6. Спрѣ ревизиитѣ на всички секр. бирници, уличени въ кражба, за да ги има подъ рѣка.
7. Намѣсва се въ спорове за мери и гори и даже възбужда подобни спорове, за да държи подъ рѣка заинтересуванитѣ страни.
8. Прѣчи на опозиц. общин. съвѣти да встѣпятъ въ длъжностъ.
9. Министри, управители, началници, стопани, падали, вършатъ най-вулгарна агитация.
10. Дава наставления за противозаконни изборджийски похвати на поддръжателитѣ си.
11. Открило е противозаконенъ походъ срѣщу Земледѣлския Съюзъ.
12. Крие намѣренията си по дневния редъ на В. Н. С.
13. Чрѣвъ ревизии на коопер. д-ва иска да ги тури на рѣка за изб. цѣли.
14. Чрѣвъ развалени свои партизани сковава обвинения противъ земледѣлскитѣ оратори.
15. Не събира данѣка на тузовѣтъ, за да ги има на своя страна по изборитѣ.
16. За сжщата цѣлъ обѣщава на тузовѣтъ намаление на данѣцитѣ имъ.
17. Крие увеличението на данѣка на земледѣлцитѣ, до гдѣ минатъ изборитѣ.
18. Спрѣло е прѣслѣдването на провиненитѣ въ кражба и беззакония офицери.
19. Чрѣвъ свои хора се стареа да спрѣ опозицията отъ страна на органа на запаснитѣ офицери.
20. Тури на своя услуга всички ежедневни вѣстници, освѣтъ Камбана.
21. Мижи прѣдъ Турция, за да има развързани рѣцѣтъ си по вѣтр. политика.
22. Назначи си прѣдседателъ на В. Н. С. прѣди да сж станали изборитѣ за В. Н. С.
23. Разтури незаконо XIV О. Н. С.
24. Готви се да отложи противоконституционно изборитѣ за XV о. н. с.
25. Свѣква великитѣ депутати 3 дни слѣдъ изборитѣ, когато още резултатитѣ отъ изборитѣ не ще сж прогласени по закония редъ.
26. Опрѣдѣля Търново за сѣдалище на В. Н. С., за да бѣде далечъ отъ погледитѣ на печата и обществото.

Готви вили и тронове за князе и княгини въ Търново, за да се влияе отъ двореца върху Събранието.

28. Смѣта да допусне антиконституционно Фердинандъ да открие В. Н. С.

29. Съсрѣдоточава войски въ Търново, като че война ще води съ В. Н. С.

30. Ангажирало се е да провали всички членове отъ конституц. проектъ, които сж въ полза на народовластнето.

По пататѣкъ в. „Камбана“ добавя:

„Съ горнитѣ точки, далече не се изчерпватъ прѣстѣпленията и доказанитѣ прѣстѣпни намѣрени на коалиционното правителство.“

То спрѣ пострѣйката и изучаването на шосета и желѣзници, за да може да използва въпроса за продължението на тия пострѣйки и изучаваня за избирателни цѣли.

То налага официозитѣ си на общинитѣ, за да изпита, гдѣ трѣбва да прати стражари за насилване на общин. власти.

То е подигнало фалшиви обвинения противъ нѣкои държавни и общински чиновници отъ бившия режимъ, за да ги тероризира, да смекчава вината на стамболовиститѣ и главно — да прѣвземе нѣкои отъ погълмѣтитѣ си цѣли.

И прочее, и прочее.“

Безаконията на властта продължаватъ.

Въ миналия брой хроникарахме, че полицията чрѣвъ тероръ надъ свѣтницитѣ се стреми да разтури аджемлерския общински съвѣтъ. Сега се научаваме, че това било постигнато и то по единъ съвършенно беззаконенъ начинъ.

Отъ свѣтницитѣ 5-тѣхъ души сж дръжбаша. На 25 априлъ, още когато е ставало изборъ на кметъ, тѣ си подали оставкитѣ, понеже не успѣли да избераатъ свой кметъ. Въ сжщото заседание оставкитѣ имъ били приети отъ съвѣта и въ постановлението били посочени подгласницитѣ, които трѣбва да ги замѣстятъ. Но властта задържа постановлението и подготва другитѣ свѣтници за да ги принуждава да подаватъ оставкитѣ си. Като не успѣ полицията да принуди свѣтника Матю Стояновъ, туря око на Иванъ Стойковъ отъ Кюмюрлюкъ, който на нѣколко пати е принуждаванъ отъ секретаръ-бирника Андрей Николовъ, и като неможалъ самъ да го принуди, при всичко че и пари подъ лихва му билъ далъ и му обѣщавалъ да не ги иска, пратенъ му билъ на помощъ старшия стражаръ Тодоръ Вълчановъ, който съ стражаръ повикалъ Стойкова ози день въ общ. управление и го заставилъ да поднесе заявление за оставка. Кому е подадена незнаемъ — до съвѣта нѣма такава —, по понеже подаванитѣ оставката ставали 6 души, властта иска да разтури свѣта. Туку нѣма колективна оставка на 6 души, съ нотариално завѣрени подписи, както изисква чл. 144 отъ избирателния законъ. Като така, нѣма основание за разтурване

на съвѣта, защото петъ-тѣхъ души сж подали оставка на съвѣта и има подгласници, съ нужното число гласове, които слѣдва да ги замѣстятъ и това трѣбваше досега да стане, обаче властта умишлено вадържа постановлението на съвѣта отъ 25 априлъ досега и не му дава ходъ, та по единъ беззаконенъ начинъ да разтури съвѣта. Ще чакаме да видимъ дали г. Людскановъ, най горещия божемъ пазител на общинската автономностъ, ще потъка толкова скоро законитѣ и тогава ще имаме основание да кажемъ нѣщо повече отъ туй, което сега бихме казали.

Яйленския изборъ за кметъ и заговора срѣщу полицейския кандидатъ.

Пишатъ ни отъ Яйла: Около избора на кмета въ общината ни се разигра отъ страна на властта такава мръсна траги-комедия, която заслужава да бѣде отбѣлѣзана, за да се види до какъ могатъ да отидатъ днешнитѣ властници и на какви мерзости сж способни.

На 12 т. м. пеше да става изборъ. Като сериозенъ кандидатъ се очееше сегашния кметъ Ставри Яневъ.

Това като знаеше Стоянъ Вълчановъ, отъ село Яйла, който отдавна мечтае да става кметъ, почна да се присламчува около властта, при всичко, че е избранъ заедно съ Ст. Яневъ като демократъ. Той мислеше, че полицията ще може да го натрапи и стана проводникъ на мръсени народнишки замисли, съ които самъ той се изложи прѣдъ обществото. И прѣди не се ползуваше съ особени симпатии, но сега блѣсна подлостта, съ която си е служилъ и другъ пѣтъ. Той стана оржиде на народнишко-цанковистката полиция, която извърши небивала до сега вандализация.

Единъ день по-рано прѣди избора на 11 т. м. Стоянъ Вълчановъ замина за Варна, за да подири помощта на полицията. Ако и неприкѣтвенъ день, той можалъ да се срѣдне съ виднитѣ властници, които правиле стрували и най-послѣ рѣшили да се скропъ заговоръ срѣщу живота на сжщия Стоянъ Вълчановъ, като за автори се посочатъ: Ставри Яневъ и секретаръ-бирника Пенчо Василевъ. Ще рече, съ единъ куршумъ два заяка—чисто по византийски. Речено и свършено. Веднага отъ името на Стоянъ Вълчанова се скроява едно заявление, въ което се излага, че досегашния кметъ Ставри Яневъ и секр.-бирникътъ му Пенчо Василевъ сж устроили заговоръ срѣщу живота му и полеже се страхували, че може да бѣде избранъ, имало се голѣма опасностъ, че тѣ ще осъществятъ този заговоръ. Него день, на 11, се подава заявлението, сжщия день се изпраща съ особенъ стражаръ на старшията на пода—прѣдъ видъ голѣмата опасностъ за живота на човѣка, разбира се! — съ заповѣдъ веднага да се постѣпи съ заговорницитѣ съгласно закона. На 12 сутринята, въ Яйла, осемна старшия стражаръ съ трима

стражари. Тукатен бѣ блокирано общинското управление, разтичаха се стражари, караули — всичко на крак почна се разследване, дирене на този на онзи и въ същото време се пу-етна въ ход, че *кмета Ставри Янез и секретаря бирника съ арестувани*. Въ това време съвѣтниците от другитѣ села припдаха и като виждаха всичко това, което се върши и което неможеше да не ги възмути, питаха се: какъ е възможенъ такъв шантажъ?! Но полицейски кандидатъ и до тукъ не се спрѣ. Опити се да повлияе на съвѣтниците и съ пѣкаво си писмо, което ужъ билъ получилъ отъ окр. управителъ и въ което се казвало, че *и да се избере Ставри Янез, няма да бъде утвърденъ*. Той е чедъ такова писмо и на пѣкоп отъ съвѣтниците, но и то не хвана дикшиъ ако и да се знаеше, че въ миналото си управление народничитѣ бѣха извършили такъвъ единъ произволъ надъ тогавашния кметъ Саидъ Саидовъ, когото покойния Стойковъ бѣше лишилъ отъ права безъ да имаше присѣда.

Въ края на крапцата нищо не помогна и *Ставри Янез* биде избранъ за кметъ съ *деветъ* гласа, а полицейския кандидатъ Стоянъ Вълчановъ получи *само 2 гласа*.

Ето съ какви прийоми си служи настрадамата отъ горѣ коалиция, за да си избере свои послушници. Хвала и честъ на такива неустрашимии съвѣтници, които съ свои вогъ дадоха на прѣстжната народничина да разбере, че се минаха времната, когато чрѣзъ тероръ можеха да се натрапватъ кметове и да се изнасилва волята на тия, които сѣ избрани да бранятъ общитѣ интереси.

Възможно е да бждемъ свидѣтели и на погойма вандализма отъ тая, която видѣхме защото се убедихме, че народничината въ нищо не се е измѣнила, но толкова позлѣ за тия, които ядоха шамара, който за дълго време нѣма да забравятъ.

Азъ си оставамъ съ вѣчната истина, че вѣлкътъ си мени козината, но не и табгата.

* *

Най първо въ нашия вѣстникъ се повдигна въпроса: има ли правото Царь Фердинандъ да открива Великото Народно Събрание. Вѣстникъ „Камбана“ прѣпечатъ изцѣло тая статия и по тая начинъ се занима почти цѣлата столична преса. Иказаха се единъ „рго“, други „Сонтра“, безъ въпросътъ, разбира се, да е окончателно разрѣшенъ. Тоя въпросъ ще бжде споредъ насъ, разрѣшенъ на 5 Юний тая година, или най късно на 9 Юний същата година. Министерскиятъ съвѣтъ се е занимава съ

мѣрките, които трѣбва да се взематъ за да бжде прѣстжнито на Царя въ Търново по тържествено. Отъ двата указа, които тукъ поднасяме на читателитѣ на „Народна сила“, не може още да се види заключението, че Царь Фердинандъ, който не е вчерашенъ, ще се рѣши да открие Великото Народно Събрание. Отъ тия укази, можемъ да прѣдположимъ само, че Царь Фердинандъ ще бжде въ Търново и въ вилитѣ ще „обитава“, за която цѣль и ще бждатъ реновирании мабелитѣ които ще се взематъ отъ русенския дворецъ. И дванадесетъ „економически“, ламби нѣкакви, ще свѣтятъ въ Търново.

Но ако Царь Фердинандъ не пожелае да отиде въ Търново? Разбира се, тогава ще се намѣри нѣкакво срдѣство. Но какво? Нека побърза министерския съвѣтъ да се занимае съ този въпросъ.

Ето указитѣ:

Указъ № 79.

Брой 102 Д. Вѣстникъ отъ 13 май 1911.

Ние Фердинандъ I-и.

постановихме и постановяваме:

1. Да разрѣшимъ да се отпуснатъ отъ бюджета на министерството на общественитѣ сгради, пжтищата и съобщенията за т. г. глава III § 12 а) кредитъ отъ 8000 л. за поправка моста надъ рѣка Янтра въ Асеновата махала въ градъ Търново. и б) кредитъ отъ 6000 л. за поправка улицата, която води за читалището и гимназията въ гр. Търново и която съставлява частъ отъ държавното шосе Търново-горня-Орѣховица.

2. Работата и доставкитѣ по горнитѣ поправки да се извършатъ по стопански начинъ и доброволно съгласие.

3. Изпълнението на настоящия указъ възлагаме на нашия министъръ на общественитѣ сгради, пжтищата и съобщенията.

За министерския съвѣтъ, прѣдсѣдателъ на министерския съвѣтъ:

Ив. Ев. Гешовъ

Указъ № 77.

Ние Фердинандъ I-и и пр.,

постановихме и постановяваме:

Да се отпуснатъ слѣднитѣ суми:

- 1) 2000 лева за поправка на църковата „Св. Богородица“ и двора ѣ въ Търново.
- 2) 10000 лева за поправкитѣ, които ще се извършатъ въ вилитѣ, дѣто ще се прѣбиваваме, както и за реновиране мебелитѣ, които ще се взематъ отъ Русенския дворецъ.
- 3) 2500 л. за освѣтление на читалището въ Търново, съ електричество и освѣтление на улицата съ 10 економически глобусни ламби и
- 4) 1800 л. за приготвяне клуба, за помѣщение на г-да министритѣ и 100 легла въ казармитѣ и пр.

II. Настоящиятъ указъ, заедно съ доклада къмъ сжция, да се внесе

въ най-близката сесия на Народното Събрание за одобрение.

III. Изпълнението на настоящия указъ и пр.

Издаденъ въ Столица София на 6 май 1911 год.

Съгласно прокламацията на Негово Величество и пр. Прѣдсѣдателъ на министерския съвѣтъ.

Ив. Ев. Гешовъ

До Почит. Редакция на в. „Свѣт-кавица“.

Копие в. „Народ. Сила“.

По поводъ публикуваната дописка въ брой 57 на уважасмия Ви вѣстникъ, отъ 16 май т. г. подъ надсловъ: „нѣколко думи за общинскиятъ хали“, прѣди да дамъ нуждния отговоръ, понеже се спомѣнува и моето име, считамъ за длъжностъ, чрѣзъ настоящето, да помоля ридяющия почтенъ „гражданинъ“ да си стори трудъ и проучи въпроса по построенитѣ отъ насъ за общинската махленски хали, по ясно, съ нуждитѣ цифри и данни, съ които да се установява, както недобросъвестността на общинаритѣ, които сж ги възложии намъ, тѣй и умислено възлаганитѣ допълнителни работи, съ стойността на които е оцетена общината ни. За да провѣри всичко това, почтенния гражданинъ нека се отнесе до Варненската община, кждѣто прѣписката по халитѣ е на разположение. Ако ли това му е невъзможно и не струва хасъ отъ сегашний общ. съставъ, то заявявамъ му, че у менъ има точни завѣрѣнии прѣписи отъ цѣлата тържна и допълнителна прѣписка, която съмъ готовъ да му дамъ, и самъ лично да проучи, като съ това отстрани всѣкакви „прѣдположения“, „служъ се носѣ“ и пр. пр., продуктъ на въпросната негова дописка.

Не стори ли нито едното, нито другото, запазвамъ си правото да нарѣка тоя доброжелателъ за гр. Варна „гражданинъ“ — подлецъ, (прошка отъ читателитѣ), човѣшка фигура безъ човѣшки достоинства, кринкаръ изъ за угла и фабрикантъ на афери. За сега толкова. Варна, 20 май 1911 г.

Ив. Н. Поповъ.

До редакцията на в. „Свѣткавица“, копие до в. в. „Народна сила“ и в. „Свободенъ гласъ“

Тукъ.

Господинъ редакторе,

Моля, дайте мѣсто въ единъ отъ близкитѣ броеве на вѣстника Ви на това ми прѣдизвикано обявление:

Въ бр. 57 отъ 7 т. м. нав. „Свѣткавица“ нѣкой си С. Г. пише, че съмъ си служилъ съ окр. каруца за прѣнасянето ми отъ една квартира въ друга, а другъ нѣтъ, — че

съмъ ходилъ къмъ с. Паша-кѣой съмейно съ окржж. файтонъ; редакцията Ви пѣкъ пита: истина ли е това и на какво основание съмъ хазийничилъ съ окр. каруца и файтонъ, като не пропуска случая да иронизира, дали и на село все на файтонъ съмъ се билъ возилъ, а накрай ме плаши съ „пуста мотика“.

Отговарямъ: истина е, че прѣзъ Великъ-депекитѣ празници азъ се мѣстехъ въ дневната си квартира, която отстои на около 150 м. отъ старата, и прѣнесохъ багажа си съ окр. каруца, но за това платихъ на окр. каса 4 л. за каруцата и по 1 л. на каруцаря и разселения. Така сторихъ и миналата година и пакъ платихъ, — това както г. С. Г., така и редакцията, ако желае да се добере до истината, може да провѣри по квитанц. книги на стопанството за внесенитѣ суми.

Каруцата и разселения поканихъ прѣзъ свободното имъ време, когато не бѣха заныти съ службата си, а това сторихъ не отъ нѣкакво хазийничене или икономия, защото съ друга каруца бихъ се прѣнеслъ само съ 2-3 л., но затова пѣкъ много отъ вѣститѣ ми пѣха да се изпочупятъ, а други изчезнатъ, това, вѣрвамъ, всѣки домонаемателъ е изпиталъ.

Колкото се отнася за че съмъ ходили съмейно съ окр. файтонъ къмъ с. Паша-кѣой, — дописника Ви или е злѣ информиранъ, или умислено заблуждава, — защото ни кога не съмъ ходилъ вънъ отъ града съмейно съ окр. файтонъ, а особено къмъ с. Паша-кѣой; само пѣкой пѣтъ, при ходенето ми по служба въ окр. стопанство „св. Константинъ“ земахъ съмъ и жена си, но това е такава рѣдкостъ, че бихъ желалъ, както дописника, който, навѣрно е бившъ или кандидатъ за окр. съвѣтникъ, — тѣй и на бждащитѣ наши замѣстници, — толкова само и по такъвъ начинъ да експлоатиратъ имотитѣ, — това ще да е само отъ полза на окржга и касата.

А колкото за подмитаната мотика, — това е наследството отъ прадѣдитѣ ни, — отъ нея азъ се не плаша, — тѣя нека служи за плашило на хорицата около редакцията Ви, които не знаятъ да копаятъ, а клюкарството имъ е занаятъ...

Едно обѣщание: азъ си турямъ за начало, никогда да не си служа съ обществени имоти, съ пари, макаръ това и да е отъ полза на окр. каса, — но същото обѣщание ще желая да ми се даде и отъ ред. на „Свѣткавица“, имено, че тѣ ще способствува да ми се остави полицията въ окржга да изпълнява задаженитѣ си, за които тѣ е прѣдзначена, а не да се праща по селата да прави избори за кметове, да застава съвѣтници да си подаватъ оставкитѣ и да свиква населението да посрѣща властвуващитѣ

лидери, какъвто бѣ случая съ посрѣщането на г. г. Дръ Даневъ и Маджаровъ, въ което посрѣщане бѣха силно заинтересовани хората около „Свѣткавица“.

Варна, 13 май, 1911 г.

Съ Почитѣ: Д. Шинковъ.

Прѣдсѣдателъ на Варнен. Окр. Постоянна Комисия.

Хроника.

Шайникитѣ подъ покровителството на властѣта.

Въ недѣля на 15 т. м. вечерта въ кръчмата на Пизантъ х. Ованезовъ въ циганската махла е билъ нападатъ отъ правителствени шайкаджии Георги Продановъ, служащъ въ общината, които му разбиха главата. На помощъ на шайкаджитѣ пристигнали трима стражари, които довършили работата имъ, биха немилостиво социлиста Антонъ Караджовъ и Димо Краевъ. Съ разбити глави, наранени отъ ударитѣ на стражарскитѣ шашки, измоврени до кости отъ проливния дждъ, тримата сж биле отведени въ участѣка и хвърлени въ избата. Никаква медиц. помощъ не имъ е допусната. Тамъ биле задържани до вторникъ 6 ч. слѣдъ обѣдъ, когато се намѣсиль, слѣдователи и ги освободилъ.

Въ сжщата кръчма на 17 т. м. Стоянъ Русевъ и *Ио. Овчаровъ* сж държали „политически рѣчи“. Не нѣма да коментираме тия „рѣчи“, личноститѣ и на двамата „оратори“ сж известни много добри на варненското общество. „Ораторитѣ“ биле изслушени съ голѣмо внимание отъ множеството стражари, които сж ги придружавали. На добъръ ви пѣтъ г-да, знайте че по този начинъ нѣма да спашите никого.

Отговора на г-нъ Каназирски и „Златна Котва“.

Ние не останахме изненадани отъ отговора на г. Каназирски помѣстенъ въ в. в. „Свѣткавица“ и „Свободенъ Гласъ“, защото и така ни е позната личността Каназирски. Отминаваме инсиниациитѣ у по адресъ на г-нъ Ралчева, за щото за тѣхъ му се отговори както трѣбва. Тукъ ще се спрѣмъ само на въпроса за прѣписката по скандала въ „Златна Котва“. Каназирски прѣдставя работата като че ли прѣписката е дадена въ окржжното управление отъ сждѣтъ срдѣцу подписъ и казва, че „е глупаво да се мисли, че тѣ може да бжде оставена безъ ходъ“. Какво е мислилъ да прави съ нея г-нъ Каназирски не знаемъ, но като зна-

Ат. Недѣлановъ.

Пролѣтна усмивка.

Слънцето вече залѣзваше. Червени, кърпави пламаци се простираха високо надъ земята. Запада горѣше. Прѣдъ него стърчаха, въ далечината малчеливитѣ силуети на овошкитѣ, които сѣвашъ молебствуваха въ таинствено мълчание за умирающия пролѣтенъ день.

Слънцето прапаше топла милувки отъ послѣднитѣ си лъчи.

Вѣше тихо и спокойно.

Влажната земя мирнеше на зелената и прѣсна прѣстѣ.

Подъ краката кривуличеше долината, а по пататѣкъ, малко навесенъ къмъ нея въ царствено загишение, покритъ въ плащеница отъ тѣнка синкавина, почиваше градѣтъ.

На дѣсно се бѣлѣха гробищата съ своитѣ издигнати портали и печални кипариси.

Прѣдъ окото се простираше перавното поле съ кадицината мѣнностъ на тъмно-зелената си обшивка.

Надалеко, въ сѣнката на долината пасатъ стада, разирѣснати ка-

то черни точки и всрѣдъ будната тишина долитатъ пѣющитѣ звуци на звънитѣ съ трептищата вѣлна на мълчанието...

На срдѣца, въ градѣтъ, се блелѣтъ кшкуркитѣ всрѣдъ прозрачната синкавина. Надъ тѣхъ самотно се протягатъ тънцитѣ минарета къмъ небесния куполъ, покрити излеко съ бѣли яшмаци и като че искатъ да паднатъ въ тайнитѣ на небесата... На лѣво величествено се издига Христовия кръстъ — окпапъ въ пурпурнитѣ лъчи на заходящото слънце и побѣдоносно поглежда надъ гордотъ кубе и свободно и громко проповѣдва: правдата, смиренитието и надеждата на всички онеправдани и страдащи...

Наоколо е спокойно и весело.

Отъ нѣкъдѣ изхвърква волната чучулига и любовно се издига къмъ небесата, изирацайки залѣзващото слънце съ своята химна на пролѣтъта.

Тѣ се издига, трептайки леко съ своитѣ крила и запѣва, като че се моли за совитѣ сестри, за своитѣ брати и ту волно се изсмиава отъ радостъ, прѣмивгайки въ сладко възхищение, ту умилно извива слад-

ковзучно славословяние на любовта... Съ своята нежна трель наполява долинитѣ и полята и всрѣдъ меланхолната тишина остава единствена владѣтелка на Божиитѣ небеса.

Носи се пѣсенъта, на любовта, на молитвата и вдъхновението надъ зеленото ширине. Леко крилата чародейка, усѣцайки своята нежна мощъ се спуска, като стрѣла къмъ земята, сѣкашъ ранена въ срдѣцето и згушена нѣгдѣ въ зелената, слуша тържествения възгласъ на опилението. Лекия вечерникъ, като диханието на любовта, шепне на ухото ѣ сладкотрѣпцатъ словеса на лъкущата отъ възхищение пролѣтъ...

Какъ спокойна и тържествена типина.

Прѣятата унесени сладостно отъ вдъхновенната пѣсенъ навѣли нежни челица, неукопитени още отъ мощното обание, шепнатъ тихо съ милъ трепетъ въ своитѣ малки срдѣца:

— Кажы ми ти мила сестро, защо е тѣй радосно и мило и защо е тѣй хубаво да се живѣй?... съ дѣтска павиностъ зацѣтва гиздавето Помниче своята сестричка Великдепечето.

— Нима не разбирашъ миличка,

че щастнето тѣй изобилно изсипва своитѣ скъпоцѣнни дарове върху насъ пролѣтнитѣ цѣвти! прошепва скромното Великденче, издигвайки своитѣ мили сапфирени очички!

— Щастнето!... но що е то щастнето? — усмихнато запитва Раната Маргаритка, като показва своитѣ бисерни збѣчета.

— Щастнето е пролѣтенъ снѣгъ, който се топи прѣдъ съмнението, както прѣдъ слънчалитѣ лъчи — отговаря тънкостройното Кокиче съ своята замечтана усмивка.

— Щастнето, това е разкритото съмнение вѣрбата, безкористнето и истината; това е свѣтлата надежда и вдъхновението, любовта и самоотвержението... — прошепва нежната Теменужка, меланхолично навела свойта златоросна главница.

— Щастнето е птиченце, невидимо, което лѣти надъ нашитѣ глави и което, когато го викаме бѣга; а когато ний не го очакваме идва, издумва Момината Сълза печално загледава въ далечината.

— Не! извиква радосното Минзухарче, щастнето е бисеръ, който всѣки носи въ своето срдѣце.

— Щастнето е най хубавото цѣвте на свѣта, което щомъ се докоснемъ до него — увѣхва, добави Синчеца, устрѣмилъ съ довѣрие своитѣ сини очички къмъ небесата.

— Не, не, мили цѣвти! Щастнето е здравие и мощъ, самозабрава въ борбата, вѣченъ трудъ, който донася побѣда надъ всички духовни минове, надъ всички незгоди въ живота. То е свобода и волностъ — подкрѣпа на всички бездомни и немощни, на всички потѣжцани и ограбени... — вдъхновено издакламира Здравеца.

— Щастнето е самоизмамване: безсилие на силнитѣ и побѣда на пемоцнитѣ, произнесе съ тѣжа бѣдното Лухарче.

— Дѣца мои, щастнето е минутка, която поминѣ вѣчно! каза послѣдния Мащерката.

Настава пакъ тишина, като че всичко заспнава.

Шурчето салъ надалече започваше своята замислена пѣсенъ...

Слънцето се спущаше бързо задъ хоризонта и прѣскаше широко надъ земята своята послѣдния кърпава усмивка.

омъ връзките му съдържателя на „Златна Котва“ доущахме, най-малкото, че ако не се изгуби, то може да се забрави пъкът и затуй напомнихме. Тая пръписка е била дадена на полицейския пристав на II уч. да произведе дознание. Последния направил чест на секретаря Казазирски, като му я изпратил да напише самъ показанията си. Изминало се дълго време и той не я връщал; пристава пратил стражара Димитър С. Митев да я поиска, но той го изпъдил и му казал: „по заповѣдъ на г. Управителя пъма да я дамъ“. Отпъзал следъ това лично пристава Т. Стояновъ, когото, въ присъствието на подсекретаря Т. Дезазаровъ, изпъдилъ изъ кабинета си и му казалъ, че пъма да даде пръписката. Следъ тия негови откази, пристава се припудил и съ рапортъ отъ 23/IV т. г. подъ № 97, донесълъ на градския началникъ, че Казазирски отказва да върне пръписката.

Защо г. Казазирски забравилъ тия факти и не каже кой денъ сте върнали пръписката, та „да не се мажнѣ да установяватъ това, що за разумнитѣ люди е ясно“!

Днесъ пристигнаха въ града нп арт. отъ Н. Театъръ и ще прѣдставятъ довчера въ салона „Промекъ“, комедията *Гулаки* отъ Л. Фулда, която на Софийската сцена и наврѣдъ изъ Царството се е поизувала съ грамаденъ успѣхъ ще бждатъ прѣдставени и нп отъ тѣ: *Идеалния мъж* отъ Оскаръ Уалдъ, *Сждия самъ на себе си* отъ Т. Ритнера и *Дявола* отъ Ф. Моцаръ.

Надяваме се, че Варненци съ достоинство ще посрѣднатъ и отделиятъ културната работа на артистичитѣ.

Изборъ на кметъ.

Блевския общински съветъ въ заседанието си на 15 т. м. е избралъ за кметъ *Добри Ивановъ* и за помощникъ *Колъ Георгиевъ*. Последния и досѣга заемаше сждия постъ, а първия е бившъ дългогодишенъ кметъ. И двамата сж добри наши приятели и хора съ известностъ и позната честностъ. Като поздравяваме новоизбранитѣ, пожелаваме имъ ползотворна дѣйностъ.

Въ ръцѣтъ на кои се намираме.

Г-нъ Люцкановъ заяви въ София, че пъма да уволнива стражаритѣ, съ тѣхъ политика неиска да прави. Това добръ, ами неговитѣ окол. началници какво правятъ? Тукашния окол. началникъ уволни дългогодишни и съ изпитана честностъ и способностъ стражари и ги замени съ хора провинени въ прѣстѣпления. Назначилъ е за конепъ стражаръ пъкойси Григоръ Д. Тончевъ, който се намира подъ сждъ за прѣстѣпление по служба като бившъ горски стржаръ.

Ние искаме да знаемъ: искано ли е отъ Тончева свидѣтелство за сждимостъ, когато е назначаванъ, или на туй искане на закона сегашнитѣ власти не обръщатъ внимание.

Ето отъ какви хора се всербува сегашната полиция.

По отпразднуванетоъ петдесетгодишнината на Варненското народно училище.

(Продължение отъ брой 31).

„Намѣрватъ си тѣ български учителъ чакъ отъ Търново, довеждатъ го — за наша голѣма радостъ, той е днесъ между насъ — наематъ си и къща за училище — скромната къща на Балтаджи Пѣйка; ала гърци и гагаузи, съ разни иптриги прѣдъ турскитѣ власти, успѣватъ да спратъ отварянето на училището, както следъ година — двѣ забавятъ и съграждането на общинското българско училищно здание. Това обаче, не стрѣсва първитѣ труженци въ Варна: съ твърдостъ и постоянство тѣ разбиватъ всички коварства и противоѣйствия, като се отказатъ

дори до централната турска власть въ цариградъ. Така тѣ закрѣпватъ училището си и полагатъ най-голѣми грижи за неговата материална издръжка. Доброволнитѣ помощи, даренията имъ за него сж просто за почуда.

— Но какво прѣдставя днесъ Варна въ сравнение съ онава що е била тѣ прѣди 50 години?

„Господа, погледнете само броя на ученицитѣ, броя на учителитѣ и училищата: срѣщу 40 ученици въ българското училище въ Варна прѣди 50 години — днесъ имаме 5000 ученици въ българскитѣ училища въ тоя градъ, срѣщу единъ учителъ — 100 учители и 70 учителки, срѣщу едно училище въ Балтаджи Пѣйковата къща — днесъ имаме 18 първоначални български училища, четири прогимнази, двѣ пълни гимназии и едно търговско училище.

„Това, господа, е невиджанъ, това е исполненъ прогресъ. А то се дължи на първитѣ дѣйци за просвѣта въ нашия градъ. Тия хора сж положили здрава основа на националното ни и просвѣтно дѣло, по бждавали сж мажнѣ всички противодѣйствия срѣщу това дѣло, подтиквали сж го наврѣдъ и сж му давали все по новъ и по силнѣ подемъ. Работили сж тѣ безкористно, безвъзмездно, честно и идейно, жертвували сж мило и драго за него. Да, тѣхната пожертвувателностъ е примѣрна и тѣ ще се прѣцава за назидание на потомството.

„За щастие, ние имаме днесъ по между си пъколица отъ тия ветерани. Тѣ сж първитѣ български учители въ Варна, г-нъ Константинъ Т. Арабаджиевъ, свещеникъ Константинъ Дъновски, г-нъ Ангелъ Георгиевъ и г-нъ Янко Славчовъ.

„Нека, г-да, въ тоя високотържественъ и величественъ моментъ, когато, собрани на тая обща трапеза чувствуваме петдесетгодишнината на българското училище въ Варна, отдадемъ признателна почитъ къмъ всички труженци за просвѣта и народностъ въ нашия градъ и приемъ здравица за живитѣ още дѣйци по това велико дѣло. Ура, да живѣятъ!“

Ето ръчята и на г-на Арабаджиевъ, който той прочете:

„Дълбоко съмъ покъртенъ отъ вниманието Ви къмъ моята много скромна дѣятелностъ на просвѣтителното поле, която бѣхъ честитъ да развия въ малкъ размѣръ за доброто на отечеството въ ония мажнѣ врѣмена.

„Усѣщамъ се слабъ, за да намѣря думи, съ които да изкажа благодарността си къмъ почитаемия градски общински съветъ, къмъ училищното настоятелство, за дѣто сж взели похвалното рѣшение да се отпразнува датата отъ отварянето на първото българско училище въ хубавия крайморски блг. гр. Варна.

„Въ днешното знаменателно тържество азъ съзирамъ залога за блѣскавото бждще на нашия народъ, който почита своето минало, колкото и скромно да е то.

„Голѣмо щастие е за мене, за дѣто присѣтствувамъ на това славно тържество на днешния всенароденъ празникъ — 11 май.

„Днесъ азъ чувствувамъ най-приятнитѣ си и щастливи минути отъ своя животъ: намирамъ се между уважаемитѣ варненскитѣ граждани, между многобройното българско училищно и между хиляди, хиляди ученици и ученички български рожби.

„Мило ми е, че се намирамъ въ гр. Варна, дѣто прѣди петдесетъ години учителствувахъ въ първото българско училище.

„Силни възпѣния не ме оставятъ да говоря повече.

„Прочее, позволете ми да пожелаю отъ сърдце и душа процъвтване блѣскаво и славно — въ туй се не съмнявамъ — на просвѣтителното дѣло въ града Варна.

„Моли Бога да бди надъ тоя чуденъ градъ и надъ българското дѣло въ него“.

Следъ наздравичитѣ откри се на трапезата подписка за доброволни пожертвувания въ полза на фонда за въздигане наметници на отецъ

Паисия и Александра Рачински въ приморската градина. Г-нъ кметъ съблочи, че парцлата е изпратила до него за тая цѣль сто лева, а така сждо, че тѣ подарява своя портретъ на г-на К. Арабаджиевъ.

Вечерта ученицитѣ отъ варненскитѣ учебни заведения направиха шумни овации съ факели на г-на Арабаджиевъ и на г-на кмета, прѣдъ които ученицитѣ отъ VII реалнѣ класъ Василъ Димандиевъ е държалъ възторжни рѣчи. Овации направиха ученицитѣ и на директоритѣ на училищата и на пъкои отъ прѣподавателитѣ си.

Тѣ (ученицитѣ) заедно съ пъкои ученички отъ дѣвическата гимназия дадоха и концертна вечеринка въ салона „Промекъ“, въ полза на фонда за наметничитѣ на отецъ Паисия и Рачински. — Похвална инициатива!

Въ идния брой на в. „Народна Сила“ ще дадемъ съдѣбния досежно събралата се сума за наметничитѣ.

P. S.

Градскиятъ кметъ г. Церозъ е получилъ следното благодарително писмо отъ първи български учителъ въ Варна г-на К. Т. Арабаджиевъ.

Уважаеми Господине кмете,

Приятно ми е да изкажа отъ сърдце и душа благодарността си къмъ Васъ, къмъ почитаемото училищно настоятелство, учителки, учители и граждани отъ гр. Варна за добрия приемъ, що ми оказаха въ врѣме на прѣбиването ми въ вашия градъ. Още веднажъ некренно благодаря Вамъ и на господа варненци както за вниманието къмъ мене, старецъ съ скромна заслуга къмъ града Варна, така и за дадената на мене възможностъ да прѣживѣя най-честити дни отъ живота си.

Като Ви желая здраве и успѣхъ въ всеко Ваше полезно прѣдначинание, стискамъ Ви горещо ръката и съмъ съ отлично почитание:

Вашиятъ: **К. Т. Арабаджиевъ.**
Търново, 17 май 1911 г.

Обща борба.

Избирателниятъ комитетъ, който бѣше избранъ на 15 т. м. отъ общото събрание на членоветѣ на демократическата организация, следъ като обедини въ пъколко заседания въпросътъ за възможнитѣ комбинации за дѣйствия въ прѣдстоящитѣ избори, рѣши че о най-удобно въ този моментъ да се дѣйства въ коалиция съ всичкитѣ опозиционни партии. Важността на момента, опасността отъ възможни разширения на прерогативитѣ на короната и ограничения на свободитѣ на българския гражданинъ, налагатъ една обща борба за славяване на консерваторщината. Народната партия, въ ръцѣтъ на която е повѣрено днесъ управлението на страната, винаги е била противъ широкитѣ права и свободи на гражданния и за широкитѣ атрибутции на короната. Въ миналото тѣ е дала доказателства за това. Въ прѣдстоящото Велико Народно Събрание, когато има да се рѣшава въпросъ за измѣнение на конституцията, тѣ може би ще се опита да провали демократичнитѣ измѣнения прѣдложени отъ демокр. камара и да сложи въ конституцията тѣя консервативни принципи, за прокарването на които тѣ се бори въ учредителното Народно Събрание. Ние не сме сигурни, че Великото Народно Събрание пъма да пзлзее извънъ рамкитѣ опрѣдѣлени отъ обикновеното нар. събрание. Известно е, че въ ерѣдата на партиитѣ по въпроса: да ли В. Н. Събрание, може да рѣшава въпросъ вългъ отъ опрѣдѣлени дневни редъ, по този въпросъ пъма едноименно, въпросътъ не е категорично рѣшенъ отъ нашата конституция. Отъ това може да се възползува консервативната партия и въ В. Нар. Събрание, ако има нуждното болшинство, да направи сж-

ществени измѣнения въ основния ни законъ. Моментъ е важнѣтъ и всички привърженици на демократичнитѣ и либерални принципи въ конституцията трѣбва да бждатъ готови и съ общи сили да нанесатъ ударъ на реакционитѣ домогвания на народнишката котерия. Не е нужно тукъ да припомнимъ историята, тѣ е още прѣсна въ памѣтѣта на българскитѣ граждани. Стрѣмленията за уреждане на сенатъ, този отживилъ консервативнѣ институтъ, на ограничаване на избирателното право, на свободата на събранията и словото, това сж възжелани желания, несомнѣствени мечти, засѣдали въ душата на всеки консерваторъ, който чака егоденъ моментъ да станатъ пълна дѣйствителностъ. Нека не дадемъ възможностъ за осмѣствяване на тѣя пъжелени кроежи.

Съ общи усилия да дадемъ отпоръ въ прѣдстоящата изборна борба на реакционеритѣ и агентитѣ на личния режимъ около правителствената коалиция.

Ръководима отъ тая цѣль демократическа партия рѣши да работи заедно съ цѣлата опозиция.

Листата на съединената опозиция е следната:

Никола Къневъ отъ демократическата партия, Дамънъ Перелинговъ отъ либералната, Коста Ранковъ отъ младомлибералната и Тони Петровъ отъ народно-либералната.

Варненскитѣ граждани сж стояли винаги начело на нашитѣ политически борби за запазване и разширение на народнитѣ свободи.

И тоя пътъ ние върваме, че тѣ не ще мапкиратъ на тоя си дългъ, и за лишенъ пътъ ще дадатъ доказателства за политическа зрѣлостъ.

Значението на изборитѣ за Великото Народно Събрание.

Властующитѣ днесъ партии — консерваторитѣ (народничитѣ) и тѣхнитѣ мекерета-цанковиститѣ — дали сж безспорни доказателства, че сж врагове на конституционнитѣ правдини на народа. Въ 1883 год. тѣ, едружени, прокараха „законъ за измѣнение на конституцията“, съ който българския народъ се лишаваше отъ най-сжпнитѣ си политически права. Да се повѣрва на тѣзи партии властта въ Великото Народно Събрание, би означавало да се турятъ въ явна опасностъ най-сжпнитѣ конституционни правдини на народа. Прочее, прѣдстоящитѣ избори иматъ особено извънредно важно значение. Тѣ нѣматъ за цѣль да посочатъ, кому трѣбва да се повѣри управлението на страната, а — кому да се повѣри властта да измѣнява конституцията. Трѣбва ли да се повѣри тая власть на партии, които винаги сж конасли гробъ на народнитѣ правдини — консерваторитѣ (народничитѣ и цанковиститѣ), или на тѣзи, които сж се борили за защита на тѣя правдини? Отговорътъ е яснѣтъ: всички усилия, всички едружения трѣбва да станатъ за да се провалитъ кандидатитѣ на консервативната партия (народничитѣ и цанковиститѣ).

Да повѣримъ на тѣзи партии властта въ Великото Народно Събрание е равносилно да повѣримъ на единъ разбойникъ да ти пази къщата.

Конституционнитѣ правдини на народа сж въ опасностъ! Това трѣбва да бжде лозунгътъ въ изборната борба. Има наивни хора, които мислятъ, че Великото Н. Събрание свиквало се само за изпълнение на една формалностъ — да приеме вотираното прѣдложение за измѣнение на конституцията. На тѣзи легковѣрници ние ще направимъ следнитѣ питання:

1) Кой гарантира, г-да, че вотираното прѣдложение за измѣнение на пъкои наредби на конституцията пъма да бжде измѣнено въ вреда на народа?

2) Кой ви гарантира, че Великото Н. Събрание, ако болшинството на членоветѣ му сж отъ властующитѣ

консервативни партии, пъма да излезе изъ двсния редъ, вотиранъ отъ обикн. Н. Събрание, и пъма да унищожи: свободата на печата, на събранията, на сдруженията, всеобщото гласоподаване и др. правдини?

3) Коя власть може да сире едно консервативно болшинство въ В. Н. Събрание да осмѣствн възжеланието си — намаляване правдинитѣ на народа?

4) Коя власть ще обяви за невалидни рѣшенията на такъва В. Н. Събрание, насочени противъ най-важнитѣ политически правдини на народа?

Политическиятъ моментъ, що прѣживяваме, е сждоносенъ.

Вѣрки, прочее, трѣбва да се припомнимъ отъ убѣждението, че дългъ свещенъ се налага на българския избирателъ да не пусне нито една бюлетина за кандидатитѣ на властующата консервативна партия (народничитѣ и цанковиститѣ), за да отстрани явната опасностъ за правдинитѣ на народа отъ избирането на болшинство депутати — консерватори.

Позоръ, най-сетнѣ, ще бжде за българския народъ да повѣри властта за измѣнение конституцията на тѣзи (народничитѣ и цанковиститѣ), които не сж прѣставали да копаятъ гробъ за сждата конституция!

Изборната борба въ Балчикска околия.

Изождайки отъ началото, че конституционнитѣ свободи на българския народъ сж явно застрашени, като се е възложило на народничитѣ и цанковиститѣ — гробкопачелитѣ на конституцията — да управляватъ страната въ моментъ, когато трѣбва да ставатъ избори за Велико Нар. Събрание за измѣнение на конституцията, опозиционнитѣ партии въ Балчикско сж рѣшили да дѣйствуватъ заедно въ прѣдстоящия изборъ. Опрѣдѣленитѣ кандидати на съединената опозиция сж: *Анмелъ Людскановъ, Никола Холмичъ, Георги Пасаровъ и Никола Атанасовъ.*

Тая листа има пъленъ шансъ на успѣхъ.

Нещастнитѣ гори.

Пакъ съ горитѣ ще правятъ изборитѣ отъ пъколко дена провадйски околийски началникъ и лесничей обикалятъ изъ Балканскитѣ села, за да мабгосватъ населението за пашата по горитѣ, ужъ опрѣдѣлятъ пасища. О врѣмена, о прави, лафланъ пилѣфъ пишмезъ, а яйланъ казва турската пословица, пилѣфъ съ дума се не вари, а съ масло. Много се лъжитъ Г-да народничитѣ-цанковиститѣ, Вашитѣ изборни прийоми сж много оехтали. О Г-да не сж ония селени, които прѣди тринадесетъ години лъгахте съ Руски рубли и волове, съ намаление на поземленния данъкъ и донеимовѣрностъ, увеличаване на косвеннитѣ данъци. Кого заблуждавате, дали себе си или народа? Това не прилича на Вашата пашармаджийска борба противъ личния режимъ, се обтрна напълно въ борба за личния режимъ.

Бие г-да пашармаджии себе си лъжете. Законъ съ какво се отменява. Естествено пакъ съ законъ. Шомъ г-да сте мислили за народа и за пашата на добитѣка, Вашия мнѣ. на горитѣ бѣше въ миналата сесия народнѣтъ прѣдставителъ, и когато се разискваше закона за горитѣ защо мълчеше, като кютюкъ и збъ не обѣли, а земл. партийна група се папѣваше за това сгамболовистко беззаконие по пашата на добитѣка за горитѣ.

Напомнимъ на населението въ Балканскитѣ села да се не поддаватъ на таквато общияния подобни на циганскитѣ, на сядбата подареното сега ли се дава, или кога, отговорили му послѣ. Тогава казатъ отъ мене една крица жетивици и биволица съ малаче:

с. Аврентъ, 19 1611 год.

Т. Ноевъ.

Единъ нечуванъ произволъ на пирдопския окол. началникъ.

На 29-й априлъ п. г. Софийската Окр. Постоянна Комисия, е делегирала своя провѣрителъ. Ив. Цвѣтковъ, въ с. Долно Камарци, Пирдопски, за да ревизира смѣтките на секр.-бирника, понеже до нея дошли свѣдѣния, че немало пѣкакви злоупотребления.

Още сѣмъ денъ провѣрителъ, снабденъ съ пуждни откритъ листъ, се явява въ въпросното село, започва ревизията и констатира редъ фалшификации и злоупотребления.

Виждайки, че работа на секр.-бирника и архонтитѣ отъ общината — все отборъ народници, е спукана, телеграфически увѣдомяватъ окол. началникъ въ Пирдопъ, да прѣстатъ ревизията. Последния безъ да му мисли много — много, праща въ кариеръ коннитѣ стражари Ав. Саввовъ и Стойко Ивановъ да съобщатъ на провѣрителя да прѣкрати ревизията и да се яви веднага при него.

Разбира се, провѣрителъ първоначално отказалъ да изпълни тая противозаконна заповѣдъ на началника. Това своеврѣмено му било телеграфирано отъ стражаритѣ, въ отговоръ на което началника дава заповѣдъ да се отстрани насилъ ревизора и да се изпрати подъ стража въ София, като добавилъ, че той самъ ще довърши ревизията!

Речено и свършено. Късно вечерта двама стражари подкарватъ арестувания провѣрителъ за столцата и пощесъ пристигатъ тукъ и едва тая заранъ около 8 и пол. ч. в. е билъ освободенъ по заповѣдъ на окр. у-лъ.

По случката имъ съставени актове, които допълнително ще изпесемъ, за да види обществото всички мискиликъ на умразната народничина.

Насилия и бззانونия на властѣта.

Станимака, 29. IV. Систематически тероръ надъ общинскитѣ събѣт. отъ инспирирани отъ мѣстни власти найнижки партизанистующи елементи, падналитѣ типове, насилватъ пѣколцина отъ васъ да си подадемъ божемъ доброволно оставитѣ. За добра честъ, само Милевъ прояви гражданско малодушие и безхарактерностъ да дезертира прѣдъ повеленията на сълга и събѣстѣта си. Изказваме дълбокото си възмущение отъ новитѣ прийоми на официалното политическо безчестие и заявяваме високо, че не мислимъ да изневѣримъ на себе си и на избирателитѣ си.

Оставка не ще подадемъ; всѣкакви усилия на властниците въ туй направление ще останатъ безрезультатни. Очакваме разлѣдвае и наказание на провиненитѣ.

Общ. събѣтници: Байковъ, Иманшиевъ, Курковъ и Райковъ.

В-къ „Народна Сила“ е най-разпространения въ окръга.

Варненско Град. Общин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8650

гр. Варна, 13 май 1911 година.

Обявява се, че на 27 тогъ въ 10 часа сутринъта въ помѣщенieto на кметството ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване на прѣдприемачъ доставката на облъкло за общинскитѣ служаци (пожарникари, разсилни и пр.).

Приблизителна стойностъ 4146 лева.

Залогъ 207.30 лева.

п. Кметъ: К. ЕВСТАТИЕВЪ

Секретаръ: М. ПЕТКОВЪ.

Варненско Град. Общин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7759

гр. Варна, 2 Май 1911 година.

Обявява се, че на 16 тогъ въ 10 часа сутринъта въ помѣщенieto на общинското управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция — използване свободната вода отъ общинската чешма въ мѣстността „таукъ-чешме“.

Приблизителната цѣна ще се опрѣдѣли въ врѣме на търга отъ търговата комисия. Залогъ 50/0.

п. Кметъ: К. ЕВСТАТИЕВЪ

Секретаръ: М. ПЕТКОВЪ.

Варненско Град. Общин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7760.

гр. Варна, 2 Май 1911 година.

Обявява се че на 6 юний т. г. на 10 ч. сутринъта въ помѣщенieto на общинското управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция отдаване прѣдприемачъ доставката на разни строителни материали прѣвъ т. година.

Приблизителната стойностъ 6000 л. Залогъ 50/0.

п. Кметъ: К. ЕВСТАТИЕВЪ

Секретаръ: М. ПЕТКОВЪ.

САМО ПРИ Иванъ Шишковъ & Матей Недковъ

е прѣдставителството на
НАЙ-ЗДРАВИ И ЕФТЕНИ

Машинно производство на най-ренолираната

= **обущарска фабрика** =
„ЯНТРА“.

сѣ СПЕЦИАЛЕНЪ МАГАЗИНЪ

Въ гр. Варна, ул. „Царъ Борисъ“.

Обявление.

Долоподписанитѣ, съобщаваме на интересующитѣ се, че откупихме Държавната гора при мѣстността „Рога-чево“, до селото Чукурово (Текенска община) въ която се намиратъ необходимитѣ принадлежности за единъ земледѣлецъ като: мертеци, колове, пѣрти, дърва и др.

За улѣснение на купувача било каквото и да е, билетитѣ ще се издаватъ на самата гора.

Цѣнитѣ много намалени.

Материалъ насѣченъ и не насѣченъ.

Балчикъ, Декемврий 1910 г.

Съ почитание:

1—50—3 **Ж. Атанасовъ, П. Гецовъ и Райчо Петровъ.**

Първа Българска Модерна Фабрика

ТАХЖЕНА-ХАЛВА, ЛОКУМЪ И ДР.

А. Г. Кацулисъ — Варна.

ФАБРИКАТА ПРОИЗВѢЖДА:

ХАЛВА въ обли тенскитѣ кутии по 8. 6. 4. 2. 1. 1/2 и 1/4 кгр.
ЛОКУМЪ фжстжкия въ кутии по 5. 1. 1/2. 1/5. и 1/15 „
„ кристалъ триколоренъ въ кутии по 1. 1/2. и 1/5 „
„ парски „ „ по 1 — 1/2 кгр.
НЕБЕТЪ-ШЕКЕРЪ (КАНДИО) въ каси по 25 килограма.
ЛЕВЛЕВИ-ШЕКЕРЪ „ „ по 35 „

ПРОДАЖБА НА ЕДРО.

5—11—5 ДОБРОКАЧЕСТВЕННОСТЪ ГАРАНТИРАНА.

Интересно за любители на ловѣтъ!

Продава се ловджийска пушка испанска система 16 калибръ.

— ЦѢНА ИЗНОСНА. —

Споразумение въ печатницата на Д. Тодоровъ — Варна.

ПОДЪ ПЕЧАТЪ Е
ВЕЧЕРИНКИ и УТРА

нн. IV отъ

Ив. Ст. Андрейчинъ

ЦѢНА 3 ЛВ.

издава книжарницата на

К. Евстатиевъ — Варна.

1—45—5

НАРОДНА СИЛА

— Органъ на Варненския Окрѣженъ Демократически Комитетъ —

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО.

Годишенъ абонаментъ 5 лв.

За обявл. се плаща: за гарм. редъ на I стр. 1 лв.

За гармонденъ редъ: IV стр. 0-80 лева

На II и III стр. по споразумение.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Администраторъ: **Н. Нейковъ.**

Рѣкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.